

ปป/-

6.วิมานแมน



เมื่อนั่งสนั่นห้องมาต่างแหวก
 ซอส์คณคิวกีแปลกหลุดตกบ่อ
 สมาธิจะฝึกยุทธ์ก็หลุดลอย
 ตามันคอยแต่จะมองดู 'ของดี'

➤ คำชี้แจง เรื่องนี้เป็นตอนหนึ่งของเรื่อง “ดีแตก”

ความเดิม...ก็เป็นเหตุการณ์ของปิง นักเรียนจาก ตจว. ได้ไปเรียนที่
 กทม. แล้วก็พากันโดดเรียนเพื่อจะไปแอบซ้อมฟิตซ้อมแทงสνούเกอร์ กับ
 เพื่อนเล้ง(ฝั่งเทพฯ) โดยหวังจะเอาชนะเพื่อนชาวศิษฏภูมิอีกกลุ่ม
 (ฝั่งธนฯ) ที่มีนัดหมายว่าจะประฝีมือกันในวันรุ่งขึ้น จึงได้ไปเข้าโต๊ะ
 สνούเกอร์ฟิตซ้อมกันอย่างจริงจังตั้งแต่ช่วงเที่ยงวัน.....

มุ้งมันหมั่นเพียร หนีเรียนมาฟิตซ้อมสνούเกอร์ตั้งแต่ช่วงเที่ยง
 เกือบค่ำ นักกีฬา ‘เล็กลั่น’ (มิใช่ ‘สมัครเล่น’) ก็หยุดพักเพื่อกิน
 อาหาร อาบน้ำ เสร็จแล้ว ก็เข้าค่ายมุ้งมันฟิตซ้อมต่อ จนลุงเล็ก(เจ้าของ
 โต๊ะ)ยิ้มแฉ่งปริ(เพราะเป็นตัวแทนตัวทองนี่นา) ยกย่องชมเชยเกือบจะ
 มอบ ‘ไม้คิ้วทองคำฝั่งเพชร’ เป็นรางวัลเกียรติยศให้พวกเราอยู่รอบร่อ

คืนนั้นเล่นพวกเราสนุกเกอร์ได้แค่สามเกมส์(หนึ่งชั่วโมง) กำลังพูดคุยกันถึงอกหักรักคู่กันอยู่พอดี ก็เพิณมีวัยรุ่นอีกกลุ่มขึ้นมาเล่น แอ้มมีสาวเอ๊ะ ๆ หน้าตาดี แต่คงเป็น ‘อีตัว’ (หรือหญิงขายบริการ) มาร่วมแจมด้วยสองนาง หน้าอกอวบอ้อมบะละหิ่มชนิดล้นหลาม เรื่องอกหักเลยกลายเป็นเรื่องเล็ก แต่ออกเด็กมันเข้ามาเป็นเรื่องใหญ่ อกอวบอ้อมจนแทบจะทนไม่ไหว นุ่งกระโปรงรีก็สั้นจุกจุก แหวกบนบ้าง แหกล่างก็มี นั่งที่ก้มที่เห็นลึกเข้าไปถึงไหน ๆ อกไอ้ชัยมันจะระเบิดแล้วโว้ย.....

เมื่อนุ่งสั้นหันล่างมาถ่างแหก

ซอลค์ฝนคิวก็แปลกหลุดตกบอย

(แผนจะกั้มดู ‘ของดี’เขา)

สมาธิจะฝึกยุทธ์ก็หลุดลอย

ตามันคอยแต่จะมองดู..‘ของดี’

(สมัยก่อนโน้น(2512)ถือเป็น ‘ของดี’ ที่หาดูได้ยากยิ่ง ไม่เหมือนสมัยนี้หอรอกสาว ๆ เขาใจกล้าหน้าด้านเหลือใจ อะไร ๆ ก็เปิดก็เน้นให้เห็นกันสุด ๆ นับว่าเป็นโสเภณีทางจิตวิญญาณอันน่าเศร้าใจ เสื่อมเสียวัฒนธรรมประเพณีของชาติไม้ค)

(ขนาดอเมริกาเขายังมีข่าวจะออกกฎหมายห้ามนุ่งผ้าโจ้วสะตือในสถานศึกษา และต่อมาก็มีข่าวห้ามนักเรียนนักศึกษาถอดจุกกันในสถานศึกษา แต่กระทรวงวัฒนธรรมไทย(ป้าอุ – อุไรวรรณ เทียนทอง)ก็

ยังทำเฉย นายกฯ(ทักษิณ)ก็เจียบฉี วังเวง ท้อแท้และสิ้นหวังจริง ๆ พระ
เดชพระคุณท่าน)

แก้ปัญหาคิดดื้อนั้นไม่ยาก
กับผู้มีปัญหามากยากแก้ไข
แก้ปัญหาคิดง่ายจะตายไป
กับผู้มีปัญหามากแก้ยากจริง

แต่เรื่องนี้มันเป็นเรื่อง ดีแตก ก็ขอว่าแหวกกะดึ๊บๆต่อดีกว่านะ
ท่าน.....

เมื่อเกิด 'สิ่งแวดล้อมเป็นพิษ'

รุนแรงแบบนี้ วรรณคดีที่มีของเราก็เลย
ไม่เป็นอันบรรเลง ไอ้เล็งก็เกิดอาการ
'โรคความดันต่ำ' กำเริบขึ้นมาเสียอีก



พอตีบริกเกอร์น้ำแข็งเปล่ามาเสิร์ฟ มองแล้วก็เกิดแง่คิดในเชิง
วิทยาศาสตร์ที่เพิ่งเรียนมาได้ว่า สถานะของของเหลว(น้ำแข็ง)ก็คล้าย ๆ
กับสถานะความเป็นลูกผู้ชายของเราตอนนี้เอง อีตรางที่ 'อ่อนได้' ก็
'แข็งได้' และ 'แข็งได้' ก็ 'อ่อนได้' หรือใครจะเถียง ?

ก้มแพงก็ผิดทาง เพราะ 'คิ้วล่าง' จะแพงด้วย
ฝืนแพงก็แพงห่วย เผลออาจช่วยเจอ..ด้ามคิ้ว

เพราะมัวแต่สนใจหันไปมอง 'ของดี' ของสตรีเขา อาจจะ
ก่อให้เกิดอาการเคื่องนัยน์ตาบรรดาจึกโก๋กลุ่มใหญ่เข้าก็เป็นได้ เพื่อ

ความไม่ประมาท พอเกมส์ที่สี่ผ่านไปได้แค่ครึ่งเกมส์ ไอ้เล้งคนสมองดี
มันก็เข้ามากระซิบสวาท

“กูเบื่อซ้อมแล้ววะ ไปหาเพลิดเพลินอย่างอื่นดีมะ ?”

“ตามใจมึงดิ จะไปที่ไหนล่ะ ?”

“เออน่า เดี่ยวกูพาไปเอง” มันทำเป็นอุบไต้ทีเด็ด เราเลยยังอยากรู้
แต่จะถามมันตรง ๆ มันก็แើคทำทำเชิงเสียแล้ว เราก็เลยต้องใช้แผน
ซ่อนแผน

“แต่กูชักเมื่อยวะ” เราทำท่าทางบิดตัวประกอบ แล้วแกล้งเอามือ
ปิดปากหาว “ง่วงนอนด้วย”

มันก็เข้ามากอดคอกระซิบสวาทต่อ

“กูจะพามึงไปเปิดลูกกะตา รับรองหายง่วงทันทีเลยนะมึง” เห็น
ท่าทางมันเราก็หายง่วงแล้ว..555

“อุยส์ ไปช่องหรือวะ ?” เราแกล้งดักทางมัน

“ไม่ช่าย..... อาบนวดไวย์” เราเลยคึกคักขึ้นมาทันตาเห็น...
เพราะยังไม่เคยเข้าไปเลยซักกะที

ระหว่างทางที่กำลังเดินไป เราก็ถามมันเพื่อหาประสบการณ์ไป
พลาจ ๆ ด้วย

“มึงเคยเข้าไปหรือวะ ?” เราออกอาการไก่อ่อนสอนขี้ขึ้นขึ้นมาเลยละ

“เคย หลายครั้งแล้ว” มันเริ่มออกที่ท่าว่าเหนือชั้นทันที

“ทำไมมึงถึงกล้าเข้าล่ะวะ ?” เราแปลกใจ **‘ในพัฒนาเกิน’** ของมัน

“ครั้งแรก ๆ ญูไปกับไอ้เป๊าะ พอดีวันนั้นมันเล่นไฟได้กำไรจากพวกญู มันก็เลยพาไปเลี้ยง”

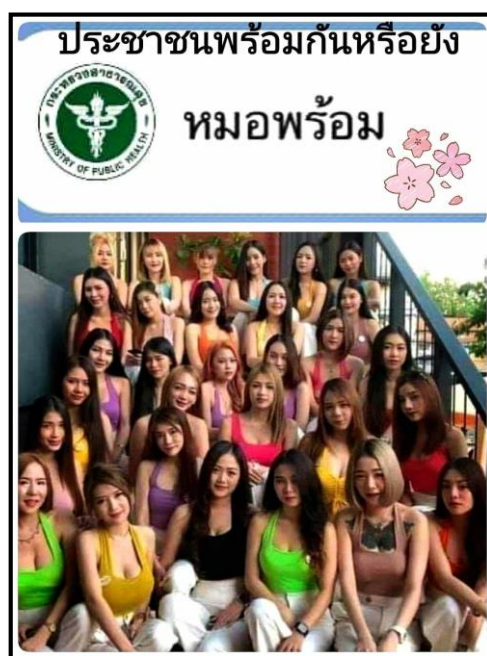
“เข้าไปมีอะไรมั่งวะ” เราอดเก็บความสนใจไว้ไม่อยู่ อยากรู้ก่อนจะถึงอะดิ

“จะมีอะไร” **ปรมาจารย์แดง** เริ่มบรรยาย “เข้าไปข้างในก็ไปนั่งสั่งเบียร์กิน แล้วก็นั่งคู่อีหนูในตู้กระจกไปพลาง ๆ”

“แค่นั้นเอง ไ้อ้ห...เข้าไป ทำแพะอะไรวะ !”

“เฮ้ย.....ญูยังพูดไม่จบ” มันเอามือที่กอดคอเรา ตบไหล่ปั๊บ ๆ ว่าอย่าเพิ่งขัด “เราก็นั่งเลือกเอาสาวที่เราถูกใจซักคนดิวะ เลือกได้แล้วก็ไปบอกกับปตัน แล้วปตันเขาก็ไปจัดการให้เราเอง”

“แล้วกับปตันมันมาเกี่ยวอะไรกับอาบนวดล่ะวะ ?” เรางงงวยมากเลย เพราะความที่เป็นเด็กภูธรบ้านนอก ไม่รู้จริง ๆ เอาเลยแหละ



“ไอ้ห่า ไอ้บ้า” มันหัวเราะก๊ากในความไม่รู้สี่สาของเรา “ไม่ใช่กับตันบนเรือนะมึง อันนี้เป็นคนเชียร์แขกให้เลือกเอาสาวหมอนวดมาบริการ”

“แล้วทำไมต้องใช้คำว่ากับตันด้วยล่ะวะ?”

“กูก็ไม่รู้เหมือนกัน เห็นเขาเรียกกับตัน ๆ กูก็กับตันกับเขาด้วยดิวะ” เลยได้หัวเราะกัน

“เออ แล้วมึงเคยเข้าไปนวดมัยหือ?” เรากำลังอยากรู้เต็มแก่เลยซักແหลก ท่าน**ปรมาจารย์**เลี้ยงก็บมีย่น สาธยายจนน้ำลายแตกฟอง

“เคยสิวะ” มันยี้ดอกพุดยี้ม ๆ “หลายครั้งแล้ว”

“เขาทำอะไรกันมั่งหา?” ถามอย่างพรหมจารีมิเคยจีดข่วนจริง ๆ ไอ้เลี้ยงมันก็เข้าใจ

“จะมีอะไร เราก็แค่แก้ผ้าแล้วลงไปในห้องแล้วให้มันอาบน้ำให้”

“มึงไม่อายมันหรือวะ ไอ้ห่า” เด็กตลาดแถวบ้านเรามักมีคำสร้อย ไอ้ห่า ไอ้เหี้ย...ไอ้ส... เป็นประจำกันอยู่แล้ว กราบขออภัยสุภาพชนทุกท่านด้วยนะครับ

รวมทั้งเรียกสาวหมอนวดก็ใช้คำว่า ‘มัน’ นั้น ก็มีใช่เป็นการดูถูกกดเหยียดทางเพศและอาชีพเลยนะครับ มันเป็นภาษาปกติของท้องถิ่น กระผมเท่านั้นเอง

“อายทำไม๊ยะ แต่...ทีแรก ๆ กูก็อายเหมือนกัน”

“แล้วตอนที่อุสบู่ มันต้องอุให้เราด้วยนะ ?” เรานึกอายุที่จะมีใครมาจับ ‘ไอนั่น’ ของเรา

“อุสึวะ อุตามตัวจนทั่วนะแหละ”

“แล้ว ‘ไอนั่น’ ของมึงไม่ปิ้งปิ้งหรือวะ ไอ่ห่า ?” เราคิดว่ามันไม่น่าจะเป็นไปได้

“ปิ้งปิ้ง ก็ช่างมันสิ”

‘ไอ่หานี้มันโม่หรือเปล่านั้น’ เราเริ่มไม่แน่ใจตจิด ๆ



“แล้วมึงอดไหวหรือ ?” เราชักไม่ค่อยจะเชื่อมั่นขึ้นมา เพราะเป็นเราก็อดไม่ไหวแน่ ถึงแม้ใคร ๆ จะว่าเราเหลาซิก แต่ก็ไม่ถึงกับจะ ‘เหลาเซ็กส์’ หรอกน่า.....

“อดไม่ไหวก็เรียก ‘แม่บุญมือ’ ช่วยดิวะ”

“อะไรวะ แม่บุญมือ ?” เรางเป็นไก่อตาแตก ไอ่หานี้ชักมีศัพท์ใหม่ ๆ แปลก ๆ

“ก็ยั้งนี้ไง ไอ่ห่าโง่ไปได้” มันพูดพร้อมกับทำแอกชั่นชัก ‘ไอ่อย่างว่า’ ประกอบ

“มึงทำเอง หรือ ว่ามันทำให้” เรากลายเป็นนักเรียนที่สนใจบทเรียนสุด ๆ อย่างลืมหัด

“ทำเองสิวะ ถ้าให้มันทำก็ต้องจ่ายเงินเพิ่ม แต่ถ้าเป็นขาประจำอย่างอุนี้ มันก็ยอมทำให้”

“แล้วชุดหมอนวดเขาจะไม่เปียกหรือ ?” เราหมายถึงเสื้อผ้าชุดสวย ๆ ที่แต่งติดอยู่กับตัว

“เฮ้ย เขาก็เปลี่ยนชุดออกส้วะ ใส่แต่ชุดชั้นใน กางเกงลึง กับเสื้อยกทรง”

“อาบนํ้าเสร็จแล้ว เขาทำยังไงต่อ ?”

เราถามเพราะชื่อเต็มเขาเขียนว่า อาบ อบ นวด นี่หว่า มันก็ต้องมีอะไรต่อส้วะ ตอนนั้นเมื่อปี 2511 (ห้าสิบปีกว่ามาแล้ว) ก็ยังเป็นของใหม่ในเมืองไทยอยู่นี่นา เราเองก็เด็กบ้านนอกยากจน โลกทัศน์ก็ย่อมคับแคบเป็นธรรมดา

“ก็ลุกออกมาจากอ่าง ให้มันเช็ดตัวให้แห้ง”

“มึงเล่าให้มันต่อเนื่องหน่อยได้มั้ยะ ไอ้เห... กูเมื่อยกถามซิบหาย !” เราชักรำคาญถาม แต่ทว่าอยากรู้สุด ๆ

“ก็ขึ้นไปนอนบนเตียง มันก็เอาแป้งมาโรยตามตัว ลูบจนทั่วตัวเรา”

“แล้วโรยตรง ‘ไอนั้น’ มั้ยะ ?” เราชักนึกอายขึ้นมาอีก (ถ้าตนเองต้องถูกกระทำ)

“โรยส้วะไอ้ห่า ถามได้” ไอ้เล้งก็คงนึกรำคาญคำถามโง่ ๆ และไร้เดียงสาของเราขึ้นมาครั้นเหมือนกันมั้ง 555

“มันก็จับ ‘ไอนั้น’ พลิกไปพลิกมาเพื่อโรยทุกซอกให้ทั่ว ๆ เหมือนโรยแป้งให้เด็กน่ะแหละ”

“แล้ว ‘ไอ้ นั้น’ ของมึงไม่ปิ้งปิ้งจิ้นมาอีกหรือวะ ?” ้วยรุ่นเลือดนักสู้อย่างพวกเราย่อมรู้จักดี

“ก็เป็นธรรมดา.....” มันพูดเหมือนเป็นเรื่องธรรมดาจริง ๆ เป็นเราอายุสาวตายห่า

“บางที่มันยังมาปลุกกระตุ้นให้เราเพิ่มอีกด้วยซ้ำ” มันหมายถึงกระตุ้นอวัยวะเพศ

“โอ้โฮ” เรานึกประหลาดใจ แต่ด้วยความอยากรู้จึงถามต่อว่า

“แล้วมึงอดใจไหวหรือวะ?”

“บางที่กูอดไม่ไหวกูก็ ‘เอา’ แม่่งเลยสิวะ”

“มันให้ ‘เอา’ ด้วยหรือ ?” เราเป็นงง ‘ขนาดใช้(แม่บุญ)มือ เขายังคิดตั้งค์เลย’

“เสียเงินเพิ่มให้มันสิวะ ชูระอะไรมันจะให้ ‘เอา’ ฟรี ๆ แต่ถ้าเป็นขาประจำ และมันพอใจก็อาจพอได้ แต่ตอนแรก ๆ อาจจะลดครึ่งราคา ก่อน อย่างไอ้เบ๊าะเงิ เข้าไปแม่่ง ‘ได้’ ทุกทีเลย” ไอ้เบ๊าะนี่เป็นรุ่นพี่2ปี

เด็กไก่อ่อนรุ่นน้อง ได้ฟังรุ่นพี่เขาบอกกล่าวมา จริงเท็จแค่ไหนก็ คงยังประเมินไม่ออก ก็อาจจะหลงเชื่อไปตามประสาชื่อ วันและวัยนั้น เราก็เช่่นกันกับไอ้เล่งนะแหละ

มาถึงหน้าสถานอาบ อบ นวด กาเล็กซี่ ที่ถูกประดับประดาอย่างสวยสดงดงาม เต็มไปด้วยแสงสีวูบ ๆ วาบ ๆ หัวใจวัยสะรุ่นเริ่มถูกกระตุ้นให้ตื่นเต้นกึกกักพองโตคับอก แต่ก็ยังหวั่น ๆ อยู่ในที เราต้อง

เกาะปรมจารย์เล็งแฉ พอก้าวผ่านม่านประตูเข้าไปเท่านั้นแหละ เรา
ถึงกับตะลึงพริ้งเพริดนะจ๊ะจ๊ะตาเบิกโพลง โอ้โฮ! เป็นห้องโล่งกว้าง
ใหญ่สว่างไสวสวยงามเริดหรูราวกับทิพย์วิมานเมืองฟ้าจริงๆ

จะไม่เหมือนได้อย่างไร เพราะมีเหล่านางอัปสรสวรรค์นั่งน้อยห่ม
น้อย อวบน้ำ ปากแดง แก้มชมพู คิ้วโก่งดุจคันศร มานั่งเรียงหน้า
สลอนบนทิพย์อาสน์สีแดงสดในห้องกระจก นุ่งสั้นยังไม่พอ ยังมานั่ง
เปิดหวล่อตะเข้ โชว์ขนาด และคุณภาพอันล้ำลึก

ใครเห็นแล้วไม่คึกก็ต้องไปเช็กสุขภาพได้แล้ว พับผ่า.....

‘เปิดมากและชัดเจนยิ่งกว่าพวกผู้หญิงใน โต๊ะสนุ๊กเกอร์เมื่อสักครู่นี้
ซะอีก’ เราคิด

เมื่อทนต่อการเปิดแฉ **‘โรงแรมใจ’** ของพวกคุณเธอต่อไปไม่ไหว
เราจึงจำเป็นต้อง ‘ล้วงกระเป๋’ อย่างรวดเร็ว เพราะโรค ‘ความคันต่ำ’
กำเริบอย่างรุนแรง ไอ้ ‘ตัวเก่ง’ ของเรา คู่มั่นริบสปริงตัวโง่หัวตั้งท่า
จะซัลโวเอาซะจริง ๆ จัง ๆ ลูบหัวลูบหางปลอบให้ใจเย็น ๆ ไว้ก็ไม่มี
ยอมฟังเอาเสียเลย คือจริงๆ !

ระหว่างที่เรากำลังเผลอตะลึงงัน ไอ้ปรมจารย์เล็งก็มาดิงแขนพา
เราไปนั่งสงบสติอารมณ์ให้เป็นที่เป็นทาง มันคงเข้าใจ เพราะมันก็เพิ่ง
เคยผ่านประสบการณ์อย่างนี้มาหมาด ๆ เหมือนกันนี่นา.....

“มานั่งตรงนี้ ไอ้ห่า.....”

“โอ้โฮ ทำไมมันเยอะเยอะอย่างนี้วะ !?” เราพูดแก้ขวย ที่ไปเปลอ
ปล่อยไก่อตัว ‘บั๊กเอบ’ ไอ้เรามันก็พันธุ์ ‘ไก่อชน’ ขนนานแท้เสียด้วย เจอคู่
ต่อสู้ได้เสียที่ไหน โกง่คอชัน ตีปีกพับ ๆ ขยับจะกระโดด ‘หักลำ’ ทำ
เดียว พุดแล้วจะหาว่าโม้ ออฮิ ออฮิ ออฮิ

ทันใดนั้นเอง บริกรแต่งกายผูกไทด์ใส่สูทอย่างโก้ก็เข้ามาหาโค้ง
คำนับอย่างสุภาพ

“จะกรุณารับเครื่องดื่มอะไรบ้างครับ” ดู
การแต่งตัวของเขาดีกว่าเราเยอะส์เลย

“มึงจะเอาอะไร” ไอ้เพ็งถามเบาๆ

“กูขอนมหนึ่งกล่อง”

“ไอ้ห่า...ในนี้เขาไม่มีขาย” มันกระซิบคำขำ ๆ อย่างถนอมน้ำใจ

“เหล้า...หรือเบียร์” มันให้เลือกแค่เนี่ยะ ซึ่งเราไม่ชอบสักอย่าง

“เอออะไรก็ได้ มึงสั่งมาเหอะ” เราก็กลัวจะปล่อยไก่อตัวบั๊กเอบไป
อีกอะดิ

ที่โต๊ะสนุกเกอร์เขายังมีป้ายแปะข้างฝาว่า ‘ห้ามเล่นพนัน’ ในอาบ
อบนวดก็น่าจะแปะป้ายไว้เช่นกันว่า ‘เขตปลอดโภชนาการ’ หรือ ‘เขต
ปลอดศีลธรรม’

“เบียร์หนึ่งขวด ออร์เดอร์ฟหนึ่งที ” ไอ้เพ็งสั่งอย่างชำนาญ
พอบ้อยเดินจากไป มันก็หันมากระซิบ

“มึงว่าคนไหนสวยที่สุดวะ ?”



“กว่ามันพอ ๆ กันแหละวะ สวylanตาไปหมด” เรากำลังตื่นตา
ตื่นใจไม่จบ

“เอาที่ดูใจมึงที่สุดดูซิ จะใจตรงกับกูแม่?” ท่านปรมาจารย์เล้งออก
กุศโลบายอันสุดจะแยบยลจนกระทั่งเราเองก็คาดไม่ถึง

สักครู่หนึ่งเราก็สรุปเรื่องราวงานต่อท่านปรมาจารย์ เอ๊ย ปรมาจารย์
‘เล้ง เล้งกี’ (ห้ามพวนเด็ดขาด..อาจเกิดความไม่สุภาพได้).....

(จย ภ.เขมร = make love = ร่วมเพศ)

“กว่าโน่น” เราชี้มือประกอบ “คนที่ปล่อยผมสยาย ชุคชมพู นมใหญ่ ๆ
นั่งชั้นที่สามทางด้านซ้ายมือนะ”

ก็สาวนวดที่นั่งมีตั้งเยอะเยอะเกือบร้อย ฟังแค่นี้ก็ยังไม่รู้ว่าเป็นใคร
อยู่ดี ไอ้เล้งจึงบอกว่า

“มึงดูเบอร์ที่หน้าอกสิวะ ว่าเบอร์อะไร?”

“444 วะ” ก็เล้งไว้แล้วนี่นา

“เออ แค่นี้แหละ”



แล้วมันก็ลุกขึ้นเดิน ลีว ๆ ผ่านกลุ่มคนไปคุยกับใครก็มองไม่ชัด
มันคงเจอคนรู้จักมั้ง เราคิด

พอมันกลับมา นั่งได้แป๊บเดียว สาวเวยบางร่างน้อย หน้าแฉล้ม
แซมซ้อย แต่อกใหญ่บะละหิมเหลือประมาณ เราผลอกลิ้นน้ำลาย
ดั่งเอือก จะดื่มหมดหรือ.....?

ดื่มหมดแต่ ดีกว่าดื่มเหล้าหมดกลม

ดื่มแล้วอาจเป็นลม เพราะเป็นนมโคตรแพง (เงินทั้งหมดที่พกมา จะพออะปาวนะเซ)

สักครู่ สาวนวดเบอร์ 444 ที่เห็นในตู้กระจกก็เดินนวดนาตรงเข้ามาหาพวกเราราวกับรู้จักกันมาก่อนแล้วอย่างดี

“สวัสดีค่ะ” คุณเธอไหว้อย่างงดงาม เราเป็นงมมาก อายุเธอน่าจะพอ ๆ กับเราหรือเป็นพี่เราด้วยซ้ำ ทำไมต้องมาไหว้พวกเราอย่างนอบน้อม แถมเรียกพวกเราว่า ‘พี่’ เสียอีกเนอะ

เราเริ่มเงอะงะ งงวายเป็นไก่อตาแตกยิ่งขึ้นเมื่อเธอขยับเข้ามานั่งติดชิดเรา กลิ่นกายหอมกรุ่น กระโปรงที่สั้นจู้จู้ ก็ถลกขึ้นไปอีกจนถึงไหน ๆ เห็นต้นขาอวบขาวสว่างโพลงในความมืดสลัว มองเห็นชัดเจนดีกว่าในโต๊ะสนุ๊กเกอร์เมื่อสักครู่หลายร้อยเท่า แถมจ้องจับสัมผัสได้ด้วย อันนี้ชีสสุดยอดเยี่ยม! คักอีหลีเด้อ...555

ถึงแม้จะตื่นสนามเพียงใด แต่ ‘ไอ้ตัวเก่ง’ ก็ยังกระเด็นผงกหัวตั้งท่าพร้อมสู้เต็มร้อย ‘พันธุ์ไก่อชน’ ขนานแท้อย่างเราจะมาเป็นไก่อเหงา ‘กัมหัว’ ยอมแพ้ให้แก่อิสตรีง่าย ๆ ได้อย่างไร 5 5 5.....

ในขณะที่เรากำลังประหม่าวงงสงสัยประหลาดใจตื่นเต้น ท่านเล็งก็เริ่มออกอาวุธ

“สวัสดีครับ”

ท่านเล้ง เล้งก็ รับไหวอย่างชำนาญ เหมาะสมกับสมญานาม ‘เล้ง
ก็’(กรุณาอย่าพวน) เป็นสมญานามที่มีใช้ได้มาเพราะโชคช่วย แต่เป็น
ความสามารถเฉพาะตัวจริงๆ

“เฮ้าชัย นี่ไงสาวที่ถูกใจ เกรงใจ”

“เฮ้ย มึงก็คุยไปสิ คุยไม่เป็น” เราขยับอยห่างออกมาอย่าง
ตื่น ๆ เพลอสารภาพอย่างหมดท่า ก็คนไม่เคยรู้จักมักจี่กันแบบนี้หว่า
งู้ ๆ จะให้มานั่งคุยซิด ๆ ติดกันแบบนี้ได้ยังไงวะ บ้า! (อิหลิเต๊อ)

เจอสถานการณ์จู่โจมอย่างกระทันหัน ไม่ได้ตั้งตัวเตรียมใจมา
ก่อน ก็ตั้งหลักไม่ทัน ‘ไอ้ชัย ไก่ชน’ เลยกลายเป็น ‘ไอ้ชัย ไก่อ่อน’
หมดทำสิ้นลายไปในบัดดล

จะนั่งสมาธิก็ยังต้องกำหนดจิต

จะทำธุรกิจก็ยังต้องวางแผน

จะสร้างบ้านก็ยังต้องวางแผน

จะ ‘แอ่นแอ่น’ ไม่มีแผนก็เกินป้าย.....

ท่านเล้งเล้งก็ ก็เลยต้องจ้อกับเทพธิดาเกลศชี ไฟแลบ โชว์
ศิลปะแม่ไม้มวยไทยเก๋ของแจ็กเล้งเล้งก็อันเป็นของจริงอย่างคล่องแคล่ว
ชำนาญศึก

“ไอ้हां ที่กับน้องหมวยคิม(แฟนสาว น้องไอ้ปุย) ญไม่เห็นมึงจะ
เก่งกาจขนาดนี้เลยวะ” เราถามແหม่มันระหว่างช่วงเดินทางกลับหอพัก

“มันคนละอย่างกันโวย ในอาบนวคเราจะพูดยังงี้ก็ได้ แต่กับ ‘น้องคิม’ ภูต้องบรรจงเต็มร้อย พลาดพลั้งเดียวเขาไม่พอใจ ภูก็อหกดกันอะดิ”

“มึงก็พูดเหมือนอย่างที่พูดกับหมอนวดนี่แหละ ทำใจกล้า ๆ ดิวะ” อีทีนี่เราเลือกจะเป็นอาจารย์มันคืนเสียอีก ทั้ง ๆ ที่ตัวเองก็ **สุนัขไม่ค่อยจะรับประทาน**ชะที่ไหน ทำเป็นเก่งนะ ไอ้ชิงทิงนองนอยเนี่ย....

“เฮ้ยภูทำไมไม่ได้หรือก แค่นี้เห็นหน้าเขาใจภูก็ใจสั่นหวั่นไหวแล้ว” ที่อย่างนี้ ไอ้เล้ง ไม่ยก **‘เส่งกี’** เป็นการเก็บทุกข์ไว้กับตัวเพราะกลัวเขา โนเค

“เฮ้ย **โชคกลัวคนกล้า แต่โหดร้ายต่อคนขลาดนะมึง**” เนอะ คูลีลา ไอ้หมาชิง เรื่องของเขาละทำเก่ง ที่เรื่องของตัวเองสุนัขไม่ยกจะรับประทานเหมือนกันนั่นแหละ 555

“เออ ๆ แล้วครั้งต่อไปภูจะพยายามกล้า ๆ ลองทำดู” แหม มันรับคำอย่างน่าเอ็นดูเชียว

ตกลงกินนั้นมันตั้งใจจะเลี้ยงเราส่งเราให้ไปขึ้นครูเป็นปฐมฤกษ์ เบิกคิธีศรีวิชัยเยาว์ แม้ว่าเราจะเป็นพันธุ์ **‘ไก่ชน’** ขนानแท้ แต่ความที่เรายังเป็น **‘ไก่อ่อน’** ด้วย ยังไม่ได้เตรียมตัวเตรียมใจมาก่อน ไม่รู้ว่าเบื้องหน้าพายุจะโหมกระหน่ำรุนแรงเพียงใดภายใต้ท้องฟ้าที่มีดมิด ที่สำคัญที่สุดมันต้องจ่ายหลายกะดั่งค์เกินไป ก็เกรงใจเพื่อนมากอะดิ ในที่สุดท่าน เล้ง **‘เส่งกี’** ก็เลยต้องขึ้นชกแทนตามระเบียบ

คีนั่น กว่าจะถึงหอพักและล้มตัวลงนอนได้ก็ปาเอาตีหนึ่งกว่า
ชีวิตวัยรุ่นที่ห่างพ่อแม่ผู้ปกครองคอยควบคุมดูแลก็มักจะเป็นทำนองนี้
แหละ ผู้ปกครองทั้งหลายจงพิจารณาห้เอาเถิด

รักลูก อยากให้ลูกประพฤติดี ก็ต้องสอนแนะอย่างถูกวิธีให้ลูก
ด้วย และถ้าจะทำก็ต้องทำแต่เนิ่น ๆ เพื่อเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้กับ
ลูก ๆ มัvroให้เกิดปัญหาแล้วค่อยมะงุมมะงาหราออกมาแก้ โทษที่
ครับ แม่ และก็ ยากส์.....

ขอกุศลผลกรรมที่ทํานี้
จงเป็นที่ประจักษ์แจ้งทุกแห่งหน
จงสำเร็จแก่ศิษย์มิตรทุกคน
ช่วยให้พ้นเวรกรรมที่ทํามา

ช.ชัยสิทธิ์

หากท่านสนใจจะติดตามผลงานเรื่องอื่น ๆ

กรุณาคลิกไปที่

www.sura.ac.th ➡ [ลิงค์](#) ในเว็บ ➡ **นวนิยาย**